

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

II. ÚS 894/2016-54

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 15. marca 2017 v senáte zloženom z predsedu Ladislava Orosza, zo sudkyne Ľudmily Gajdošíkovej a sudcu Lajosa Mészárosa (sudca spravodajca) prerokoval prijatú sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátkou Mgr. Ivetou Vajdovou, Advokátska kancelária, Bárdošova 25, Bratislava, vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Cbi 103/2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosti [REDAKOVANÉ] n e v y h o v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. II. ÚS 894/2016-21 zo 14. decembra 2016 prijal podľa § 25 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na ďalšie konanie sťažnosť [REDAKOVANÉ] (ďalej len

„sťažovateľ“) v časti, ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej aj „okresný súd“ alebo „súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Cbi 103/2010 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

2. Z úvodu sťažnosti vyplýva, že: *«V právnej veci navrhovateľa [REDAKOVANÉ], správca úpadcu FUTURE INVEST, a.s. „v likvidácii“ v konkurze proti [REDAKOVANÉ] v I. rade a [REDAKOVANÉ] v II. rade o určenie neúčinnosti právnych úkonov(...) správca konkurznej podstaty sa podaním zo dňa 11.4.2011 domáhal vydania predbežného opatrenia voči odporcovi v I. rade - sťažovateľovi.*

Dňa 3.5.2011 Uznesením č. 1Cbi/103/2010-128 Okresný súd Bratislava I. pripustil zmenu petitu návrhu na začatie konania zo dňa 23.11.2010 doručeného súdu dňa 24.11.2010 a zároveň vydal voči odporcom v I. (sťažovateľovi) a II. rade predbežné opatrenie(...)

Okresný súd Bratislava I. ako prvostupňový súd predbežným opatrením zakázal odporcovi v I. a II. rade scudziť, založiť, prenajať, zaťažiť vecným bremenom alebo vložiť - ako majetkový vklad do právnickej osoby do právoplatného rozhodnutia súdu vo veci samej(...) nehnuteľnosti», ktoré sťažovateľ jednotlivo identifikuje vo svojej ústavnej sťažnosti.

3. *Sťažovateľ ďalej – vo vzťahu k prijatej časti sťažnosti – poukázal na to, že 15. marca 2014 bola na okresnom súde podaná sťažnosť na prietahy v konaní „spôsobené nečinnosťou konajúcej sudkyne pri rozhodovaní o návrhu na zrušenie predbežného opatrenia, ktorú Okresný súd Bratislava I. vyhodnotil ako nedôvodnú. (...) Predsedníčka Okresného súdu Bratislava I., (však v ostatnej časti, pozn.) vyhodnotila sťažnosť ako dôvodnú, pričom oznámila, že vyzvala zákonnú sudkyňu aby v predmetnej veci pokračovala v konaní bez prietáhov, pričom zákonná sudkyňa naďalej nekoná bez prietáhov. (...) doposiaľ Okresný súd Bratislava I. nerozhodol a nekonal o návrhoch na vykonanie dokazovania, taktiež nerobí žiadne úkony smerom k nariadenému znaleckému dokazovaniu, čím podľa sťažovateľa dochádza k porušovaniu práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov a práva na spravodlivý súdny proces. (...)“.*

4. Podľa názoru sťažovateľa „v konaní ktoré sa začalo v roku 2010 nejde o vec právne zložitú, konaním prvostupňového súdu dochádza priebežne k prietahom v konaní. Prietahy v konaní sú zapríčinené priebežnou nečinnosťou prvostupňového súdu, ktorý nevytyčuje súvislé pojednávania, nevykonáva navrhované dokazovanie, doposiaľ nerozhodol o trovách na znalecké dokazovanie aj napriek tomu, že zrušujúce uznesenie odvolacieho súdu mu bolo doručené 14.4.2014. K uvedenému možno poznamenať, že dňa 10.2.2015 právna zástupkyňa sťažovateľa chcela vyznačiť doložku právoplatnosti na Uznesení KS v Bratislave č.k. 4CoKR/41/2014-366 v spojitosti s Uznesením Okresného súdu Bratislava I. č.k. 1Cbi/103/2010-326, avšak toto nebolo možné, nakoľko rozhodnutie Krajského súdu, ktoré bolo doručené Okresnému súdu Bratislava I. dňa 14.11.2014 nebolo zavedené do systému.

Dĺžku konania na Okresnom súde Bratislava I. možno podľa názoru sťažovateľa považovať za maximálne zdĺhavú, predlžujúcu stav právnej neistoty.

Konaním Okresného súdu Bratislava I., kedy súd nerozhodol o návrhu na zrušenie predbežného opatrenia bezodkladne(...) došlo k porušovaniu práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov a práva na spravodlivý súdny proces a naďalej dochádza.“.

5. V súvislosti s požadovaným finančným zadosťučinením sťažovateľ poukázal na to, „že predbežná hodnota majetku spadajúceho do BSM - nehnuteľnosti, vrátane rodinného domu, úspory v bankách a vyplatený obchodný podiel hodnotu cca 500 - 600 tisíc eur. Sťažovateľ 13 rokov nemá prístup k žiadnej hodnote, majetok spadajúci do BSM využíva výlučne navrhovateľ, taktiež nie je možné, aby sa dostala počas trvania konania 11 rokov k peniazom v peňažných ústavoch. Pri začatí súdneho konania mal sťažovateľ 41 rokov a pri podávaní tejto sťažnosti 52 rokov.“.

6. Sťažovateľ napokon z uvedených dôvodov vo vzťahu k prijatej časti sťažnosti navrhol, „aby Ústavný súd vydal toto rozhodnutie:

1. Základné právo sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I. vo veci sp. zn. 1 Cbi/103/2010 porušené bolo.

2. (...), 3. (...), 4. (...), 5. (...)

6. Okresnému súdu Bratislava I. sa prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 1 Cbi/103/2010 konal ďalej bez prieťahov.

7. Sťažovateľovi sa priznáva primerané finančné zadostučinenie vo výške 10.000,-€ ktoré je Okresný súd Bratislava I. povinný vyplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

8. Sťažovateľovi sa priznáva náhrada trov právneho zastúpenia podľa vyčíslenia právneho zástupcu na účet právneho zástupcu do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.“.

7. Na základe žiadosti ústavného súdu sa k veci písomne vyjadril okresný súd, zastúpený jeho predsedníčkou, listom sp. zn. Spr. 3026/2017 z 25. januára 2017, ku ktorému bola pripojená aj chronológia úkonov vykonaných v napadnutom konaní, ako aj vyjadrenie zákonnej sudkyne.

7.1 Predsedníčka okresného súdu vo svojom vyjadrení uviedla tieto relevantné skutočnosti:

„(...) V úvode môjho vyjadrenia si Vám dovoľujem oznámiť, že netrvám na ústnom prejednaní prijatej sťažnosti a súhlasím s tým, aby podľa ust. § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov, ústavný súd upustil od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti, ak dospeje k názoru, že od ústneho pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

V zmysle predmetnej výzvy na vyjadrenie sa k sťažnosti Vám oznamujem, že s ústavnou sťažnosťou sťažovateľa zo dňa 11.02.2015 som oboznámil zákonnú sudkyňu JUDr. Zuzanu Moťovskú Dobošovú, ktorej je vec sp. zn. 1Cbi/103/2010 pridelená na konanie a rozhodnutie. (...)

Vo vzťahu k sťažovateľom namietanej dĺžke konania sp. zn. 1Cbi/103/2010 by som chcel zdôrazniť, že súd opakovane zamietol návrhy žalovaných na zrušenie nariadeného predbežného opatrenia, pričom žalovaní, najmä však sťažovateľ, podali odvolania ako voči uzneseniu súdu o nariadení predbežného opatrenia, tak i voči uzneseniam o zamietnutí návrhu na zrušenie predbežného opatrenia a tiež voči uzneseniu o nariadení znaleckého dokazovania. Z tohto dôvodu bola vec opakovane predložená v období od 11.07.2011 do

20.02.2012, od 04.09.2013 do 14.04.2014, od 10.10.2014 do 14.11.2014, od 29.03.2016 do 02.08.2016 Krajskému súdu v Bratislave s tým, že uznesenia súdu týkajúce sa predbežného opatrenia boli potvrdené a odvolanie sťažovateľa voči výroku o ustanovení znaleckej organizácie bolo odmietnuté.

Ďalej poukazujem aj na skutočnosť, že zo spisového materiálu sp. zn. 1Cbi/103/2010 vyplýva, že sťažovateľ opakovane neposkytol ustanovenému znalcovi súčinnosť za účelom vypracovania znaleckého posudku, a aj z tohto dôvodu, hoci bol znalec ustanovený uznesením zo dňa 25.06.2013, znalec znalecký posudok súdu predložil až dňa 01.07.2015.

Na základe vyššie uvedených skutočností mám za to, že k predĺženiu konania prispel najmä sťažovateľ svojimi procesnými návrhmi v spojení s podanými opravnými prostriedkami, o ktorých bolo potrebné rozhodnúť, žiadosťami o odročenie pojednávania, žiadosťami na predĺženie lehoty na vyjadrenie k podaniam žalobcu, ako aj neposkytnutím potrebnej súčinnosti znalcovi, čo je aj dôvodom, prečo súd v konaní sp. zn. 1Cbi/103/2010 doposiaľ nerozhodol vo veci samej. (...)“

7.2 Zákonná sudkyňa popísala chronológiu úkonov vykonaných súdom v danej veci a dodala tieto relevantné skutočnosti:

„(...) mám za to, že som vo veci priebežne konala. Dovoľujem si poukázať aj na skutočnosť, že o predĺženie konania sa v podstatnej miere pričínil samotný žalovaný v I. rade (sťažovateľ), ktorý opakovane požiadal o odročenie pojednávania (napriek tomu, že vo veci splnomocnil advokáta), opakovane požadoval predĺženie lehoty na vyjadrenie k podaniam žalobcu, nebol dostatočne súčinný so znalcom ustanoveným v konaní.

Na záver by som ešte chcela zdôrazniť, že na neprimerane vysoký počet vecí v oddelení dlhodobo upozorňujem. Snažím sa veci riešiť v poradí doručeného nápadu. Uvedená vec je dlhodobo sledovaná zo strany predsedu súdu a mojím primárnym cieľom je vec zákonne a spravodlivo rozhodnúť. Mám teda za to, že prípadné priedahy majú objektívne príčiny a absentuje úmyselné zavinenie na vznik zbytočných priedahov.

Vo veci je vytyčené pojednávame na deň 30.3.2017. V prípade, že nedôjde k ďalším procesným návrhom, je z môjho pohľadu možné rozhodnúť vo veci samej. (...)“

7.3 Právna zástupkyňa sťažovateľa 8. marca 2017 e-mailom oznámila ústavnému súdu, že súhlasí s upustením od ústneho pojednávania v danej veci.

8. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona o ústavnom súde upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ich stanoviskami k opodstatnenosti sťažnosti dospel k názoru, že od tohto pojednávania nemožno očakávať ďalšie objasnenie vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

II.

9. Z obsahu sťažnosti a k nej priložených písomností, z vyjadrení účastníkov konania a z obsahu na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu ústavný súd zistil tento priebeh a stav konania vedeného na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 1 Cbi 103/2010:

Dňa 24. novembra 2010 podala [REDAKOVANÉ] – správkyňa úpadcu FUTURE INVEST, a. s. v konkurze (ďalej len „žalobca“), na okresnom súde proti sťažovateľovi ako žalovanému 1 a proti [REDAKOVANÉ] ako žalovanému 2 žalobu o určenie neúčinnosti kúpnej zmluvy špecifikovanej v žalobe voči konkurzným veriteľom.

Dňa 27. decembra 2010 žalobca rozšíril svoj žalobný návrh.

Dňa 11. apríla 2011 žalobca navrhol nariadiť predbežné opatrenie voči sťažovateľovi.

Dňa 3. mája 2011 súd uznesením č. k. 1 Cbi 103/2010-128 pripustil zmenu petitu jeho rozšírením a nariadil predbežné opatrenie.

Dňa 25. mája 2011 bolo súdu doručené odvolanie sťažovateľa proti uzneseniu č. k. 1 Cbi 103/2010-128.

Dňa 31. mája 2011 súd vyzval žalobcu a žalovaného v 2. rade, aby sa k odvolaniu vyjadrili.

Dňa 8. júna 2011 súd vyzval sťažovateľa na úhradu súdneho poplatku za podané odvolanie.

Dňa 6. júla 2011 bolo súdu doručené vyjadrenie žalobcu k odvolaniu sťažovateľa.

Dňa 11. júla 2011 bol spis predložený Krajskému súde v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľa.

Dňa 14. februára 2012 krajský súd uznesením č. k. 1 CoKR 32/2011-154 potvrdil uznesenie okresného súdu č. k. 1 Cbi 103/2010-128.

Dňa 20. februára 2012 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 5. marca 2012 bolo uvedené uznesenie doručené účastníkom konania.

Dňa 16. marca 2012 požiadal žalobca o nariadenie termínu pojednávania.

Dňa 4. apríla 2012 žalobca doplnil prílohy v zmysle výzvy súdu z 3. apríla 2012.

Dňa 13. apríla 2012 bola žalovaným odoslaná výzva na vyjadrenie k žalobe v lehote 30 dní od jej doručenia (výzva bola doručená 19. apríla 2012).

Dňa 17. mája 2012 požiadal sťažovateľ o predĺženie termínu na podanie vyjadrenia.

Dňa 18. mája 2012 bolo súdu doručené oznámenie právnej zástupkyne sťažovateľa o vzdaní sa plnej moci na zastupovanie v napadnutom konaní z vážnych rodinných a zdravotných dôvodov.

Dňa 11. júna 2012 boli účastníci konania predvolaní na pojednávanie na 18. október 2012.

Dňa 30. augusta 2012 bolo súdu doručené vyjadrenie sťažovateľa k žalobe.

Dňa 15. októbra 2012 si žalobca v spisovej kancelárii prevzal vyjadrenie sťažovateľa.

Dňa 18. októbra 2012 bolo pojednávanie kvôli neúčasti sťažovateľa z dôvodu PN na základe žiadosti jeho právnej zástupkyne odročené na 21. január 2013.

Dňa 14. januára 2013 právna zástupkyňa sťažovateľa požiadala o odročenie pojednávania nariadeného na 21. január 2013 zo zdravotných dôvodov na strane sťažovateľa, pričom zároveň uviedla, že sťažovateľ bude od 24. februára 2013 do 19. marca 2013 mimo územia Slovenskej republiky.

Dňa 21. januára 2013 sa na pojednávanie dostavil žalobca, ktorý trval na pojednávaní, pretože ospravedlnenie sťažovateľa považoval za nedostatočné, pričom zároveň poukázal na prítomnosť právneho zástupcu sťažovateľa. Súd pojednával v neprítomnosti žalovaných. Pojednávanie následne odročil na 20. máj 2013 s tým, že bude potrebné žalovanému v 2. rade doručiť vyjadrenie žalobcu doručené súdu krátkou cestou. Právna zástupkyňa sťažovateľa sa vyjadrí v lehote 30 dní.

Dňa 13. februára 2013 súd vyzval žalovaného v 2. rade na repliku k vyjadreniu žalobcu a nariadil pojednávanie na 20. máj 2013.

Dňa 2. apríla 2013 sťažovateľ požiadal o predĺženie lehoty na vyjadrenie k písomnému stanovisku žalobcu predloženému na pojednávaní 21. januára 2013, a to do 15. apríla 2013.

Dňa 15. apríla 2013 bolo súdu doručené vyjadrenie sťažovateľa k písomnému stanovisku žalobcu.

Dňa 20. mája 2013 sa konalo pojednávanie, ktoré bolo následne odročené na vypracovanie znaleckého posudku na ocenenie nehnuteľností.

Dňa 24. mája 2013 bolo súdu doručené podanie, ktorým žalobca uviedol otázky na znalca.

Dňa 10. júna 2013 bolo súdu doručené podanie sťažovateľa, v ktorom sa vyjadril k otázke znaleckého dokazovania a uviedol otázky na znalca.

Dňa 25. júna 2013 súd uznesením ustanovil znaleckú organizáciu, ktorej úlohou bolo stanoviť všeobecnú hodnotu predmetných nehnuteľností.

Dňa 17. júla 2013 bolo súdu doručené písomné vyjadrenie žalobcu.

Dňa 19. júla 2013 bolo súdu doručené odvolanie sťažovateľa voči uzneseniu o ustanovení znaleckej organizácie z 25. júna 2013.

Dňa 23. augusta 2013 bolo súdu doručené podanie, v ktorom sťažovateľ prostredníctvom právnej zástupkyne oznámil, že súčinnosť znalcovi poskytne až potom, čo rozhodnutie súdu o ustanovení znaleckej organizácie nadobudne právoplatnosť.

Dňa 4. septembra 2013 súd predložil spis krajskému súdu, aby rozhodol o ostatnom odvolaní sťažovateľa.

Dňa 16. septembra 2013 bola súdu doručená žiadosť právnej zástupkyne sťažovateľa o elektronické doručovanie písomností.

Dňa 1. decembra 2013 sťažovateľ navrhol zrušenie predbežného opatrenia nariadeného uznesením č. k. 1 Cbi 103/2010-128 z 3. mája 2011.

Dňa 8. apríla 2014 krajský súd odmietol odvolanie sťažovateľa voči uzneseniu o ustanovení znaleckej organizácie z 25. júna 2013, čo sa týka uloženia povinnosti zložiť preddavok, uznesenie zrušil.

Dňa 14. apríla 2014 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 29. mája 2014 súd vyzval žalobcu, aby sa vyjadril k návrhu sťažovateľa na zrušenie predbežného opatrenia.

Dňa 20. júna 2014 bolo súdu doručené vyjadrenie žalobcu k návrhu na zrušenie predbežného opatrenia.

Dňa 25. júna 2014 súd vyzval žalovaného na úhradu súdneho poplatku za podaný návrh na zrušenie predbežného opatrenia.

Dňa 26. júna 2014 okresný súd návrh sťažovateľa na zrušenie predbežného opatrenia zamietol.

Dňa 22. júla 2014 bolo súdu doručené odvolanie sťažovateľa proti uzneseniu, ktorým bol zamietnutý návrh na zrušenie predbežného opatrenia.

Dňa 23. júla 2014 bola súdu doručená žiadosť znaleckej organizácie o predloženie spisu na vypracovanie znaleckého posudku.

Dňa 23. júla 2014 bolo na vedomie súdu doručené podanie, z ktorého vyplýva, že znalec žiadal sťažovateľa o súčinnosť pri vypracovaní znaleckého posudku.

Dňa 25. júla 2014 sa právna zástupkyňa sťažovateľa vyjadrila k výzve na súčinnosť.

Dňa 18. septembra 2014 súd vyzval žalobcu na vyjadrenie k odvolaniu sťažovateľa proti uzneseniu, ktorým bol zamietnutý návrh na zrušenie predbežného opatrenia.

Dňa 10. októbra 2014 bol spis predložený krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní sťažovateľa.

Dňa 10. októbra 2014 sa žalobca vyjadril k odvolaniu sťažovateľa.

Dňa 11. novembra 2014 krajský súd napadnuté uznesenie okresného súdu, ktorým bol zamietnutý návrh na zrušenie predbežného opatrenia, potvrdil.

Dňa 1. decembra 2014 bol spis vrátený okresnému súdu.

Dňa 10. februára 2015 bol súdu doručený návrh žalovaného v 2. rade na zrušenie predbežného opatrenia nariadeného uznesením č. k. 1 Cbi 103/2010-128.

Dňa 12. februára 2015 bol spis expedovaný znaleckej organizácii.

Dňa 24. apríla 2015 znalecká organizácia spis vrátila okresnému súdu s upozornením, že napriek urgenciám jej nebolo umožnené vstúpiť do predmetných priestorov, avšak informácie potrebné na vypracovanie znaleckého posudku získala zo znaleckého posudku predloženého žalobcom.

Dňa 16. júna 2015 súd pod hrozbou poriadkovej pokuty vyzval sťažovateľa, aby poskytol potrebnú súčinnosť.

Dňa 1. júla 2015 sťažovateľ odpovedal na výzvu súdu v tom zmysle, že podklady požadované znaleckou organizáciou nemá vo svojej dispozícii, o čom už znaleckú organizáciu informoval prípisom z 21. júla 2014.

Dňa 1. júla 2015 znalecká organizácia doložila súdu znalecký posudok.

Dňa 16. júla 2015 súd vyzval žalovaného 2 na úhradu súdneho poplatku za návrh na zrušenie predbežného opatrenia.

Dňa 30. septembra 2015 okresný súd uznesením č. k. 1 Cbi 103/2010-411 návrh žalovaného 2 na zrušenie predbežného opatrenia zamietol.

Dňa 26. októbra 2015 bolo súdu doručené odvolanie žalovaného 2 voči uzneseniu č. k. 1 Cbi 103/2010-411.

Dňa 5. novembra 2015 súd uznesením vyzval žalobcu, aby sa vyjadril k odvolaniu žalovaného 2.

Dňa 5. novembra 2015 súd uznesením č. k. 1 Cbi 103/2010-419 priznal znaleckej organizácii znalečné.

Dňa 9. decembra 2015 sa sťažovateľ voči uzneseniu č. k. 1 Cbi 103/2010-419 odvolal.

Dňa 15. decembra 2015 bolo odvolanie proti uzneseniu č. k. 1 Cbi 103/2010-419 zaslané žalobcovi na vyjadrenie.

Dňa 14. januára 2016 sa žalobca vyjadril k uvedenému odvolaniu.

Dňa 25. januára 2016 bol spis predložený krajskému súdu, aby rozhodol o podanom odvolaní.

Dňa 3. februára 2016 bol spis vrátený okresnému súdu, pretože sa v ňom nenachádzal rovnopis napadnutého uznesenia č. k. 1 Cbi 103/2010-419.

Dňa 29. marca 2016 bol spis opätovne predložený krajskému súdu.

Dňa 28. apríla 2016 vydal krajský súd uznesenie, ktorým potvrdil uznesenie okresného súdu č. k. 1 Cbi 103/2010-411.

Dňa 2. augusta 2016 bol spis vrátený okresnému súdu s tým, že vo veci odvolania proti uzneseniu č. k. 1 Cbi 103/2010-419, ktoré bolo vydané vyšším súdnym úradníkom, je možná konvalidácia napadnutého rozhodnutia sudcom.

Dňa 6. decembra 2016 okresný súd vyzval žalovaného 2, aby si zmysle § 90 *Civilného sporového poriadku* zvolil advokáta na zastupovanie v konaní.

Dňa 17. januára 2017 bolo vo veci nariadené pojednávanie na 20. marec 2017.

III.

10. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. (...)

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

11. Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní o určenie neúčinnosti kúpnej zmluvy voči konkurzným veriteľom vedenom pod sp. zn. 1 Cbi 103/2010 dochádza k porušovaniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných priet'ahov(...)

12. Ústavný súd vo svojej rozhodovacej činnosti konštantne vychádza z názoru, že účelom práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia štátneho orgánu. Samotným prerokovaním veci na štátnom orgáne sa právna neistota osoby neodstráni. Až právoplatným rozhodnutím súdu sa vytvára právna istota. Pre splnenie ústavného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy nestačí, aby štátny orgán vec prerokoval. Ústavné právo na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov sa naplní až právoplatným rozhodnutím štátneho orgánu, na ktorom sa osoba domáha odstránenia právnej neistoty ohľadom svojich práv (II. ÚS 26/95).

13. Judikatúra ústavného súdu sa ustálila v tom, že otázka, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov garantované v čl. 48 ods. 2 ústavy, sa skúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka konania a postup súdu (napr. I. ÚS 41/02). V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (napr. I. ÚS 19/00, I. ÚS 54/02, II. ÚS 32/02). Podľa rovnakých kritérií ústavný súd postupoval aj v danom prípade.

14. Pokiaľ ide o kritérium zložitosť veci, ústavný súd vo vzťahu k napadnutému konaniu uvádza, že vzhľadom na nutnosť znaleckého dokazovania možno posudzovanú záležitosť považovať po skutkovej stránke za zložitejšiu. Po právnej stránke možno danú vec považovať za štandardnú, nijako sa nevymykajúcu bežnej rozhodovacej činnosti všeobecných súdov.

15. Pri hodnotení podľa ďalšieho kritéria, teda správania sťažovateľa v preskúmvanej veci, ústavný súd zistil, že na ťarchu sťažovateľa bolo treba pričítať predovšetkým to, že opakovane neposkytol ustanovenému znalcovi súčinnosť, aby znalecký posudok bol riadne a včas vypracovaný, pričom okresný súd ho musel vyzvať na túto spoluprácu aj pod hrozbou poriadkovej pokuty (16. júna 2015). Sťažovateľ tiež neposkytol súčinnosť okresnému súdu, keď opakovane nereagoval včas na výzvy súdu (18. októbra 2012 a 2. apríla 2013).

Okrem uvedeného sťažovateľ opakovane využil možnosť podať opravné prostriedky podľa vtedy platného Občianskeho súdneho poriadku, avšak využitie možností daných účastníkom konania procesnými predpismi na uplatňovanie a presadzovanie ich práv v konaní spôsobuje síce predĺženie priebehu konania, nemožno ho však kvalifikovať ako postup, ktorého dôsledkom sú zbytočné prietahy (mutatis mutandis I. ÚS 31/01). Využitím svojich práv na podanie opravných prostriedkov teda sťažovateľ neprispel svojím správaním k zbytočným prietahom, avšak musel si byť vedomý toho, že tým prirodzene dochádza k oddialeniu rozhodnutia v jeho veci, veď v dôsledku využitia opravných prostriedkov sťažovateľom sa predmetný spis nachádzal na odvolacom súde cca dva roky.

16. Napokon sa ústavný súd zaoberal postupom okresného súdu a predovšetkým konštatuje, že v dôsledku využitia opravných a iných právnych prostriedkov účastníkmi konania (najmä sťažovateľom) sa spis 4x nachádzal na krajskom súde (celkove jeden rok a osem mesiacov), toto obdobie však nemožno pričítať na vrub okresnému súdu. Namietané konanie na okresnom súde dosiaľ trvalo 4 roky a 4 mesiace. Z prehľadu procesných úkonov opísaných zo súdneho spisu, ktorý bol ústavným súdom zapožičaný, vyplýva, že okresný súd konal vo veci v podstate priebežne. Prieťahy vznikli iba pri znaleckom dokazovaní, avšak tieto boli zapríčinené jednak neúspešným odvolaním sťažovateľa voči uzneseniu o ustanovení znaleckej organizácie a neskôr po nadobudnutí právoplatnosti uvedeného rozhodnutia okresného súdu nespoluprácou sťažovateľa s ustanovenou znaleckou organizáciou.

Významnejšiu nečinnosť počas celého konania nemožno pričítať okresnému súdu, okrem jediného krátkodobého (štvormesačného) obdobia od 2. augusta 2016 do 6. decembra 2016. Z judikatúry ústavného súdu však vyplýva, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, II. ÚS 874/2014). Pojem „zbytočné prieťahy“ obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý možno vykladať a aplikovať predovšetkým materiálne. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž postup dotknutého súdu nemusí vyznačovať takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prieťahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 63/00). Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach judikoval, že ojedinelá nečinnosť súdu, hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov, sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (napr. I. ÚS 42/01).

Postup okresného súdu v danej veci sa v napadnutom konaní zjavne nevyznačuje takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy.

Vzhľadom na uvedené ústavný súd konštatuje, že nebolo možné z hľadiska komplexného posúdenia inkriminovaného konania považovať postup okresného súdu v ňom

za porušenie práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy.

Z týchto dôvodov a v súlade so svojou doterajšou rozhodovacou činnosťou ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto nálezu.

17. Sťažovateľ okrem vyslovenia porušenia označeného základného práva navrhol, aby ústavný súd svojím rozhodnutím prikázal okresnému súdu konať vo veci bez zbytočných prietáhov, a domáhal sa aj priznania primeraného finančného zadost'učinenia a trov právneho zastúpenia.

V zmysle ustanovenia § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde ak sa základné právo alebo sloboda porušili rozhodnutím alebo opatrením, ústavný súd také rozhodnutie alebo opatrenie zruší. V zmysle odseku 4 citovaného ustanovenia zákona o ústavnom súde môže ústavný súd priznať tomu, koho základné právo alebo sloboda sa porušili, aj primerané finančné zadost'učinenie. Z uvedeného vyplýva, že tieto výroky sú viazané na vyhoviecie vo veci samej. Keďže v uvedenom prípade ústavný súd vyslovil, že základné právo, ktorého porušenie sťažovateľ namietal, porušené nebolo, uvedenými návrhmi sa pri svojom rozhodovaní už nemusel zaoberať.

18. Podľa § 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uložiť niektorému z účastníkov, aby úplne alebo sčasti uhradil inému účastníkovi konania jeho trovy. Keďže sťažovateľ v konaní neuspel, nepripadalo do úvahy, aby sa ústavný súd zaoberal jeho návrhom na náhradu trov konania.

19. Zo všetkých uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto nálezu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 15. marca 2017